Minister
Rozwoju i Technologii

Znak pisma: DDR-III.054.11.2024
Warszawa, 08 sierpnia 2024 r.

Pani Małgorzata Kidawa – Błońska
Marszałek Senatu

Dotyczy: oświadczenie senatora Adama Szejnfelda z 24 czerwca 2024 r.

Szanowna Pani Marszałek,

w nawiązaniu do pisma z 25 lipca br. (numer jw.) przesyłam uzupełnienie odpowiedzi na pytanie drugie z oświadczenia pana senatora Adama Szejnfelda, w oparciu o dodatkowe informacje otrzymane od Ministerstwa Sportu i Turystyki oraz Ministerstwa Klimatu i Środowiska.

Ad 2. Jakie korzystne zmiany prawne i faktyczne dla ludzi prowadzących działalność gospodarczą w Polsce są planowane, które mogą wejść w życie jeszcze w bieżącym 2024 r., i jakie są planowane na rok 2025?

Ministerstwo Sportu i Turystyki poinformowało, że w ramach planowanych działań legislacyjnych przewiduje nowelizacje m.in. dwóch najważniejszych ustaw obejmujących materię z zakresu turystyki, tj. ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1944) oraz ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych (Dz.U. z 2023 r. poz. 2211).

Wyżej wspomniane działania zostaną przeprowadzone w porozumieniu i po wysłuchaniu postulatów przedstawicieli branży turystycznej, w szczególności przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą na rynku usług turystycznych w naszym kraju.

Natomiast **Ministerstwo Klimatu i Środowiska** (MKiŚ) wskazało, że resort podejmuje m.in. prace mające na celu kształtowanie otoczenia regulacyjnego w taki sposób, aby umożliwić dalszy rozwój energetyki odnawialnej w Polsce. Zarówno w wielkoskalowe źródła, jak morskie i lądowe farmy wiatrowe, jak i w mniejszych instalacjach, w szczególności w ruchu prosumenckim, klastrach i spółdzielniach energetycznych, a także biogazowniach i biometanowniach. Od tempa rozwoju OZE zależy jak szybko tania energia będzie zasilała przedsiębiorstwa i przemysł, co przyczyni się do kreowania nowych impulsów rozwojowych dla gospodarki.

1) **Nowelizacja ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych**

Obecnie MKiŚ pracuje nad nowelizacją ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, by proces inwestycyjny dla energetyki wiatrowej na lądzie był szybszy i łatwiejszy. Główne projektowane zmiany to zniesienie zasady 10H oraz wprowadzenie minimalnej odległość elektrowni wiatrowych od zabudowań na poziomie 500 m. Zamierza się również uregulować możliwości lokalizowania elektrowni wiatrowych wraz z inwestycjami towarzyszącymi na podstawie tzw. Zintegrowanego Planu Inwestycyjnego.

Według niezależnych analiz obecnie przyjęta zasada odległościowa ustalona na poziomie

+48 222 500 123
kancelaria@mrit.gov.pl
gov.pl/rozwoj-technologia

Pl. Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa
Ministerstwo
Rozwoju i Technologii

700 m pozwoliła na uwolnienie 18 000 km2 pod potencjalne inwestycje wiatrakowe, a z kolei zmiana tej odległości do poziomu 500 m pozwoli na uzyskanie oczekiwanego efektu w postaci uwolnienia 32 500 km2, co stanowi zwiększenie dopuszczalnego obszaru, aż o 44%. Zmiana umożliwi powstanie do 2030 r. instalacji o mocy nawet 10 GW, wobec 4 GW w przypadku obecnie obowiązującej minimalnej odległości 700 m.

Na zmianie przepisów skorzysta m.in. również przemysł, ponieważ pozwoli ona na uruchomienie nowych inwestycji w energetyce wiatrowej. Zwiększy się poziom dostępności mocy OZE dla przemysłu obniżając jednocześnie koszty prowadzenia działalności i ślad węglowy oferowanych produktów. Ma to kluczowe znaczenie szczególnie w przemyśle energochłonnym.

W trzecim kwartale 2024 r. ustawa powinna zostać poddana konsultacjom publicznym.

2) Projekt ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (UC28).

Obecnie procedowany jest projekt ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (numer w wykazie prac programowych RM UC28 wdrażającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych w transporcie. Zgodnie z wymaganiami dyrektywy biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy wykorzystywane do produkcji energii muszą być produkowane, przetwarzane i wykorzystywane w sposób zrównoważony i wydajny, aby zoptymalizować ograniczenie emisji gazów cieplarnianych i nie powodować wylesiania, degradacji siedlisk lub utraty różnorodności biologicznej. Projektowane przepisy wdrażają m.in. szczegółowe kryteria w odniesieniu do biomasy używanej jako paliwo w instalacjach produkujących energię elektryczną, ciepło i chłód (kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych). Tylko w przypadku, gdy taka biomasa spełnia ww. kryteria, wyprodukowana dzięki niej energia może stanowić wkład w realizację krajowego i unijnego celu OZE, a także jest kwalifikowalna do wsparcia finansowego. Przebieg procesu legislacyjnego można śledzić na stronach Rządowego Centrum Legislacji:

https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12385401/katalog/13059323#13059323 .

Planowany termin przyjęcia projektu przez RM to III kwartał 2024 r.

3) Projekt ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (UD41).

W ramach procedowanego projektu nowelizacji ustawy o odnawialnych źródłach energii (UD41) zawarte zostały przepisy, które mają na celu skrócenie procedur administracyjnych dla inwestycji w OZE.

Wprowadzone zmiany przyczynią się do skrócenia terminu trwania procedur dla instalacji i projektów dla wybranych źródeł wytwarzania energii odnawialnej, ze szczególnym uwzględnieniem montowanych na budynkach instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystujących do wytwarzania energii energię promieniowania słonecznego i położonych na tym samym terenie magazynów energii elektrycznej, pomp ciepła, urządzeń i instalacji niezbędnych do przyłączenia do sieci danej instalacji OZE oraz remontu, odbudowy, przebudowy, nadbudowy lub rozbudowy instalacji OZE.

Zmiany obejmą następujące procedury na wydanie:

- Decyzji o pozwoleniu na budowę w przedmiocie robót budowlanych;
- Warunków przyłączenia do sieci elektroenergetyczne oraz ciepłowniczej;
- Koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej lub koncesji na wytwarzanie ciepła;
- Decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

- Wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w małej instalacji w zakresie małych instalacji.

	Ustawowy czas trwania poszczególnych procedur administracyjnych	
Procedura	Ustawowo	Docelowo
Uzyskanie decyzji środowiskowej	60 dni	30 dni
Uzyskanie warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej	60, 120 lub 150 dni (w zależności od grupy przyłączeniowej)	45 dni (nie dotyczy IV, V i VI grupy przyłączeniowej)
Uzyskanie warunków przyłączenia do sieci ciepłowniczej	120 dni	30 dni
Uzyskanie pozwolenia na budowę	65 dni	30 dni
Uzyskanie wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji	21 dni	14 dni
Uzyskanie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej lub koncesji na wytwarzanie ciepła lub koncesji na magazynowanie energii elektrycznej	30-60 dni	30 dni

4) Projekt ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (UC23)

Mając na uwadze fakt, że zagospodarowanie jak największej ilości odpadów przez recykling wymaga, aby odpady były zbierane selektywnie oraz były jak najlepszej jakości MKiŚ zaznacza, że jednym z wyzwań w najbliższym czasie będzie dalszy rozwój systemu selektywnego zbierania odpadów na terenie kraju, który zapewni pozyskanie odpadów nadających się do recyklingu.

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom branży resort klimatu i środowiska podjął prace nad zmianą przepisów art. 101a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach dotyczącego obowiązku selektywnego zbierania odpadów budowlanych i rozbiórkowych. Projektowana regulacja nowego brzmienia przepisu art. 101a ustawy o odpadach ma na celu wprowadzenie zmian w zakresie organizacji systemu sortowania odpadów budowlanych i rozbiórkowych. Określony podział odpadów budowlanych i rozbiórkowych (odpady BiR) na poszczególne frakcje takie jak: drewno, metale, szkło, tworzywa sztuczne, gips, odpady mineralne (beton, cegła, płytki i materiały ceramiczne, kamienie) nie będzie bezpośrednio opierał się na obowiązku segregacji u źródła, ale będzie również umożliwiał przekazanie odpadów innemu uprawnionemu podmiotowi, który zajmie się segregacją odpadów BiR.

Przewiduje się, że projektowana regulacja powinna wpłynąć na zwiększenie ilości odpadów selektywnie zbieranych, przez co powinna poprawić się ich jakość, co następnie powinno przełożyć się na większe możliwości ich zagospodarowania w procesach odzysku, a w szczególności recyklingu. Skutkiem tego powinno być zmniejszenie ilości przesłanek dla pozbywania się odpadów budowlanych i rozbiórkowych w sposób niezgodny z przepisami obowiązującego prawa (nielegalnie nagromadzone odpady).

Powyższa zmiana pozwoli na stworzenie jednolitego systemu selektywnej zbiórki, a prawidłowa segregacja odpadów powinna mieć wpływ na poprawę dostępności do surowca na rynku oraz ułatwić jego dalsze wykorzystanie. Ponadto zaproponowane instrumenty prawno-administracyjne powinny zapewnić większą elastyczność wykonania ww. obowiązku w zależności od potencjału danego przedsiębiorcy.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (UC23) jest w fazie końcowej opiniowania, konsultacji publicznych i uzgodnień międzyresortowych.
Przeprowadzenie powyższej zmiany planowane jest przed 1 stycznia 2025 r., tak aby przepisy zaczęły obowiązywać w nowym brzmieniu już od 1 stycznia 2025 r.

5) Nowelizacja ustawy Prawo geologiczne i górnicze

Obecnie trwa etap prac koncepcyjnych nad kolejną nowelizacją ustawy Prawo geologiczne i górnicze. Aktualnie zebrane zostały liczne stanowiska i propozycje zmian tej ustawy od przedsiębiorców, instytucji naukowych, organów samorządu terytorialnego.

Następnie, przygotowany zostanie projekt zmian ww. ustawy, który będzie przedmiotem konsultacji publicznych i opiniowania, aby w jak największym stopniu uwzględnić w szczególności oczekiwania przedsiębiorców oraz strony samorządowej.
Z uwagi na początkowy etap opisanych prac trudno w sposób wiążący przewidzieć termin wejścia zmiany przepisów ww. ustawy w życie.

6) **Zmiana ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko**[1]

Kolejnym planowanym przez MKiŚ ważnym przedsięwzięciem jest uruchomienie procesu legislacyjnego w celu zmiany ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Zmiany będą w większości dotyczyć decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, która jest podstawowym aktem administracyjnym regulującym zagadnienia ochrony środowiska w procesie inwestycyjnym dla przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Dodatkowo, będą związane z rewizją istniejących przepisów i zidentyfikowanych problemów, odnoszących się do stosowania systemu ocen oddziaływania na środowisko i jego zgodności z prawem unijnym. Ze względu
na początkowy etap planowanych nowelizacji nie sposób ocenić ich wpływu na podmioty prowadzące działalność gospodarczą.

Jak zaznacza MKiŚ należy wspomnieć, że konieczność uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest postrzegana przez przedsiębiorców jako okoliczność, która utrudnia proces inwestycyjny, jednak należy wyjaśnić, że obowiązek ten wynika zarówno z wymogów prawa międzynarodowego (zwłaszcza z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko[2]), prawa krajowego – chociażby podstawowych obowiązków państwa prawa określonych w Konstytucji RP, jak i faktycznej potrzeby ochrony zasobów przyrodniczych i poszczególnych elementów środowiska silnie wyrażanej przez społeczeństwo.

Przy opracowywaniu zmian legislacyjnych służących ochronie środowiska MKiŚ będzie miało na uwadze konieczność zmniejszenia obciążeń finansowych, biurokratycznych, prawnych, które stanowią barierę dla rozwoju inwestycji w Polsce, a przedstawiciele przedsiębiorców będą mogli wypowiedzieć się co do tych zmian w ramach konsultacji publicznych i opiniowania projektu.

Natomiast zmiany już przeprowadzone w nowelizacji ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa

[1] Dz.U. z 2024 r. poz. 1112 z późn. zm.
[2] Dz. Urz. UE L 26/1 z 28.01.2012 r.

w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko[3], które weszły w życie w czerwcu i lipcu 2024 roku wynikały z potrzeby usprawnienia procedur inwestycyjnych i zostały w większości zaproponowane przez Międzyresortowy Zespół do spraw przeglądu uwarunkowań procesów inwestycyjnych w Rzeczpospolitej Polskiej. Dotyczyły one:

- uprawnienia procesu wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzez wyeliminowanie na początku postępowania niektórych jego etapów w przypadku stwierdzenia niezgodności z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego;
- wprowadzenia zakresu i stopnia szczegółowości informacji w prognozie oddziaływania na środowisko jako uzupełnienia;
- skrócenia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przez pominięcie etapu opiniowania przez organy dla przedsięwzięć mogących potencjalnie oddziaływać na środowisko lokalizowanych na obszarach objętymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz możliwości na wniosek inwestora oceny oddziaływania na środowisko z pominięciem etapu screeningu i bez konieczności opracowania karty informacyjnej przedsięwzięcia;
- ujednolicenia procedur w zakresie obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko;
- wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych związanych z współprowadzenia obowiązku przeprowadzenia na początkowym etapie postępowania analizy zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku działalności określoną ustawą z dnia 9 czerwca 2011 roku – Prawo geologiczne i górnicze[4] niż przedsięwzięcia wymagające koncesji – oceny czy planowana działalność nie narusza przeznaczenia nieruchomości, określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego;
- wyłączenia zgodności z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego dla rozszerzenia katalogu inwestycji strategicznych o linie tramwajowe i metro, inwestycje lotnicze, wydobycie kopalin i węglowodorów oraz obiekty ważne dla obronności państwa;
- zmniejszenia liczby kopii dokumentów jakie inwestor jest zobowiązany dostarczyć do odpowiedniego urzędu w postaci jednego egzemplarza karty informacyjnej przedsięwzięcia i raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- wprowadzenie wymogu bezterminowego planowania działań ochronnych na obszarach Natura 2000 z obowiązkowym monitoringiem tych działań co 6 miesięcy w przydatku ujawnienia takiej potrzeby;
- inwestycji liniowych w zakresie realizacji przedsięwzięć drogowych, wodnych i przeciwpowodziowych;
- przyspieszenia procesu realizacji inwestycji przeciwpowodziowych.

Celem planowanych i wprowadzonych już zmian jest zmniejszenie poziomu niepewności inwestora na etapie przygotowania realizacji inwestycji i wprowadzenie bardziej czytelnych i jasnych procedur związanych z wydawaniem rozstrzygnięć administracyjnych w zakresie ocen oddziaływania na środowisko.

Kolejnym ważnym krokiem realizowanym przez MKiŚ jest planowanie finansowych instrumentów wsparcia krajowych przedsiębiorców pochodzących ze środków Funduszu Modernizacyjnego.

Fundusz Modernizacyjny – dostępne środki i mechanizmy krajowe.

[3] Dz. U. z 2023 roku poz. 1094 i 1113.
[4] Dz. U. z 2023 r, poz. 633 z późn. zm.

Istotnym instrumentem finansowym wspierających przedsiębiorstwa w realizacji inwestycji służących redukcji emisji gazów cieplarnianych i podnoszenia ich efektywności jest działający od 2020 r. Fundusz Modernizacyjny (FM). Polska jest głównym (spośród 13 krajów) Beneficjentem FM. Łączna alokacja środków FM dla Polski przy obecnych cenach jednostek uprawnień do emisji gazów cieplarnianych (EUA - European Union Allowance) wynosi ponad 50 mld zł. Należy jednak podkreślić, że ceny EUA podlegają znacznym wahaniom, co przełoży się na końcowy budżet FM.

W ramach FM realizowane są programy priorytetowe (PP) służące finansowaniu inwestycji mających na celu modernizację krajowego systemu energetycznego oraz poprawę efektywności energetycznej. Do chwili obecnej przez Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) wraz z Komitetem Inwestycyjnym KE (KI KE) zatwierdzone zostało 19 programów priorytetowych. Uruchomiono 18 z nich, a kolejne są w opracowaniu przez Operatora FM – Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW) w porozumieniu z Ministerstwem Klimatu i Środowiska. Następne propozycje PP zostaną przedłożone do EBI już we wrześniu br. a kolejne – sukcesywnie, w kolejnych latach funkcjonowania FM.

Fundusz Modernizacyjny – nowe programy priorytetowe w 2024 r. – zatwierdzone i planowane.

W ramach VII transzy wniosków FM, w lutym br. EBI zatwierdził PP - Wsparcie budowy lub rozbudowy ogólnodostępnej stacji ładowania dla transportu ciężkiego z kwotą dofinansowania z FM w wysokości 2 mld zł. Operator FM planuje uruchomienie tego programu w IV kwartale bieżącego roku.

Ponadto, Operator FM w porozumieniu i współpracy z MKiŚ obecnie opracowuje, konsultuje z zainteresowanymi podmiotami oraz stroną społeczną oraz prowadzi procedurę uzgodnienia, następujących nowych programów priorytetowych dedykowanych przedsiębiorcom:

- Wsparcie zakupu lub leasingu pojazdów zeroemisyjnych kategorii N2 i N3 – szacowane wsparcie z FM 1-2 mld zł;
- Niezależne magazyny energii elektrycznej – szacowane wsparcie z FM 4,2 mld zł;
- Zakup rowerów elektrycznych – szacowane wsparcie z FM – 300 mln zł;
- Rozwój kogeneracji w oparciu o biogaz komunalny cz.1 (dedykowany obecnym
- Beneficjentom) – zwiększenie dotychczasowego wsparcia z 1,5 mld do 2,5 mld zł;
- Rozwój kogeneracji w oparciu o biogaz komunalny cz.2 (dla nowych Beneficjantów) - szacowane wsparcie z FM 1,5 mld zł;
- Produkcja biometanu - szacowane wsparcie z FM – 4 mld zł.

Po zakończeniu procedury krajowej, zaakceptowane przez Ministra Klimatu i Środowiska projekty programów zostaną przedłożone EBI i KI KE w celu oceny, co będzie miało miejsce w październiku br.

Po pozytywnej decyzji EBI/KI KE Operator FM będzie mógł przystąpić do uruchomienia programów poprzez ogłoszenie naboru wniosków o dofinansowanie, co może nastąpić na początku 2025 r.

Kolejne projekty programów priorytetowych będą opracowywane i przedkładane do EBI w kolejnych transzach do momentu wyczerpania środków, a maksymalnie do 2030 r.

Ważnym celem działań Ministerstwa Klimatu i Środowiska jest także poprawa warunków rozwoju kraju poprzez zastosowanie różnorodnych rozwiązań między innymi tworzących synergię na płaszczyźnie regulacyjno-finansowej, w szczególności w obszarach transformacji energetycznej i ochrony środowiska. Wśród tego rodzaju działań, zaplanowanych przez resort klimatu i środowiska na 2024 r., jest opracowanie krajowych ram regulacyjnych dla udzielania pomocy publicznej w ramach inwestycji Funduszu Wsparcia Energetyki (nr G3.1.4), ujętego w

Krajowym Planie Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO). Wspomniana regulacja pozwoli na udzielanie pomocy publicznej przedsiębiorcom na projekty inwestycyjne związane transformacją polskiego sektora energetycznego. Uruchomienie Funduszu, w ramach którego planowane jest przeznaczenie ponad 16 mld euro preferencyjnych pożyczek dla przedsiębiorstw, zaplanowano jeszcze w 2024 r.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Ignacy Niemczycki

Podsekretarz Stanu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

Do wiadomości

KPRM Departament Spraw Parlamentarnych

+48 222 500 123
kancelaria@mrit.gov.pl
gov.pl/rozwoj-technologia

Pl. Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa
Ministerstwo
Rozwoju i Technologii